

PUNT INFORMATIU 186 – NOVEMBRE 2011

València, 558 6è 1a - 08026 Barcelona - Tel. 93 245 61 65 - Fax 93 513 43 17
E-mail: agrupament@agrupament.com – Web: www.esbarts.cat

LA TASCA DEL DIA A DIA DE L'AGRUPAMENT

QUI S'HI APUNTA?

Des que vaig deixar el Consell Directiu, després de tants anys de formar-ne part, totes les Juntes, fins avui mateix, han tingut la gentilesa d'honorar-me amb una confiança que jo m'esforço a continuar mereixent, i m'envien fotocòpia de les actes de les seves reunions (a partir d'ara s'alleujarà el seu esforç, perquè me les podran fer arribar per correu electrònic), en el context de les quals puc anar vivint el batec de la Institució i puc adonar-me de totes les dificultats que hi segueixen havent per a anar desenvolupant la direcció de l'entitat. Que n'hi ha. Més de les que de fora estant puguin semblar aparents. A través de la seva lectura m'és permès de copsar que hi segueixen havent les mateixes pulsacions positives, però que les que no ho són tant tampoc no minven. Darrerament en una d'aquestes actes s'hi contemplava la proposta de cercar persones (si pot ser joves, diu. Què més voldríem?), per a cobrir llocs a la Junta Directiva. La meua pretensió, avui, és ocupar-me d'aquest aspecte.

Una part del Consell Directiu

Personalment sempre vaig creure, i ho dic sincerament, que durant la meva actuació a la secretaria de l'Obra del Ballet Popular, en aquells temps tan compromesos, especialment per la persecució directa de la nostra identitat i cultura (cosa que tot i que estem en democràcia i es parla de llibertat, d'una manera massa descarada i amb la col·laboració vergonyosa d'alguns botiflers del món polític, continuem patint). Més endavant, com ja aneu coneixent tots vosaltres col·laborant a l'Agrupament en diverses tasques, em vaig sentir, m'he sentit sempre, molt gratificat. Vaig pensar aleshores, i ho segueixo creient avui mateix, que han estat uns anys d'actuació que m'han honorat. Però com totes les coses en la vida, hi ha hagut uns moments més gratificants que uns altres; quan en alguna acció m'equivocava, sovint darrere una crítica, sovint constructiva, hi he trobat sempre comprensió i suport. Vet aquí.

Molts de vosaltres ara, si heu tingut la bondat de llegir-me fins ací -cosa que us agraeixo-, segurament que us preguntareu: ¿i a què ve aquesta mena d'exhibició d'esforços?, que no ho és, us ho asseguro. Doncs ve a tomb perquè en aquest nostre món de la cultura secular no s'hi sol trobar prou element humà, la qual cosa sembla desmentir el meu argument que hom s'hi pot trobar fins i tot estimulat. Imagino que deu ser per a aquell que li agrada, com jo que, encara que el vaig descobrir una mica tard m'hi vaig acabar identificant del tot. Però aquest del personal és un problema que ve d'arrel. Ho he comentat altres vegades i encara que sembla que estigui predicant en el desert hi continuaré insistint un cop i un altre. És cert que també caldria calibrar les dificultats que se solen trobar en aquesta tasca. Però algú em podria assegurar que no són idèntiques o semblants a qualsevol altra de les diversions ocupacions de l'oci en totes les altres múltiples manifestacions, fins i tot en les superiors, de primera línia, com els equips de futbol, poso per exemple, aspecte que també he tocat, com avui de passada, en algun treball anterior.

Potser no es tracta d'això només. Jo diria que actualment cal parlar de valors. Fins avui mateix, o fins no fa pas gaire, les persones solien apreciar el valor de les coses. Alguns, pocs, potser solien servir-se'n, però la immensa majoria més aviat les servia, perquè sabia copsar-ne el seu valor espiritual, el seu simbolisme, la seva idoneïtat i la seva identitat a una causa i al país. Avui tot té un altre valor. Tot es mesura d'una altra manera i allò que no es ven o no es paga no té cap valor. Aquella tasca que no es pot valorar, i cobrar, en euros no mereix dedicar-hi un minut. I no només a causa d'aquesta crisi tan espectacular que estem patint tots els pobles del món, especialment aquells que no conformem un estat, sinó perquè ens hem anat tornant massa materialistes. Hem deixat de creure en tantes coses que ja no ve d'una. Quina cosa té valor actualment, si fins i tot sembla que l'està perdent l'euro?

I a tot aquest desenfrenat materialisme encara s'hi van afegint les dificultats per a obtenir ajudes institucionals. La desafortunada actuació d'algunes personalitats en el patrimoni d'algunes entitats molt acreditades i algunes altres estafes, juntament amb les reiterades crisis que estem patint, han procurat que les institucions es mirin amb una lupa ben potent tots els comptes, ni que siguin d'empreses i agrupacions culturals que mouen xifres ínfimes en els pressupostos, de manera que com sembla evident s'hi afegeixen inconvenients fora mesura a la possible disposició d'aquells que, superant defalliments, creuen, i volen creure, en la subsistència de les federacions i agrupacions culturals i hi dediquen hores i hores del seu lleure. El nostre costumisme és un tresor que hauríem de cultivar i conservar, fins i tot amb gelosia. I ja que hi estem posats i per acabar, jo voldria manifestar, després d'esplaiar-me en aquesta exposició, la meva perplexitat que així que deixem faixes, espadenyes i sabatilles; quan fa l'efecte que ha perdut interès pujar dalt d'un escenari, diríeu que els i les dansaires s'han alliberat d'una mena de jou feixuc i alguns d'ells difícilment s'hi acosten mai més, maldament sigui a veure una ballada del seu antic esbart.

Si no són capaços de fer aquest gest, com podem esperar que s'impliquin en el regiment de les entitats i acudin a cobrir llocs al Consell Directiu de l'Agrupament? Fa falta gent per al regiment d'entitats, jove o jubilada, és igual.

QUI S'HI APUNTA ?

Ricard Jové i Hortonedà.-

CORRANDES DE NOVEMBRE

» **Dimarts, 1 novembre 2011 a les 18 h**

Festa de la Castanyada a Barcelona

Oberta a tothom

Ballets de Catalunya. Totes les seccions

Lloc: C/Enric Granados-Diputació

Població: Barcelona -- Eixample

» **Dimarts, 1 novembre 2011 a les 18 h**

Espectacle "Dels Pirineus al mar. Antologia de la sarsuela catalana" a Girona

Col·laboració

Esbart Dansaire del Centre Moral, d'Arenys de Munt

Lloc: Auditori. Sala simfònica

Població: Girona

» **Divendres, 4 novembre 2011 a les 19.30 h**

Espectacle "Tastets de ritornel·lo" a Manresa

En el marc de la Fira Mediterrània

Esbart Sant Cugat, de Sant Cugat del Vallès

Lloc: Plaça d'Europa

Població: Manresa (Bages)

» **Dissabte, 5 novembre 2011 a les 17 h**

Mostra de dansa a Barcelona

Dins la Festa Major de Sant Martí de Provençals

Esbart Sant Martí, de Barcelona. Totes les seccions

Lloc: Teatre Escola Tècnica del Clot València 680

Població: Barcelona -- Sant Martí

» **Dissabte, 5 novembre 2011 a les 18.30 h**

Actuació a Barcelona

Grup Mediterrània i Bastoners de Sant Cugat del Vallès

Lloc: Centre Comercial Les Arenes

Població: Barcelona -- Sants-Montjuïc

» **Diumenge, 6 novembre 2011 a les 14 h**

Representació del Ball de Gitanes de Sant Cugat del Vallès

Grup Mediterrània de Sant Cugat del Vallès

Lloc: Plaça d'Octavià (Monestir)

Població: Sant Cugat del Vallès (Vallès Occidental)

» **Diumenge, 6 novembre 2011 a les 18 h**

Actuació conjunta a Barcelona

Dins la Festa de la Dansa a Sant Martí del Clot

Esbart Sant Jordi -- Esbart Sant Martí, de Barcelona

Lloc: Teatre Calasanc c/Sant Quintí 19

Població: Barcelona -- Sant Martí

» **Divendres, 11 novembre 2011 a les 20 h**

Ball de Rams de Sant Martí de Provençals a Barcelona
I després recital amb participació de totes les seccions de l'Esbart
Esbart Sant Martí, de Barcelona
Lloc: Plaça del Canonge Rodó
Població: Barcelona -- Sant Martí

» **Dissabte, 12 novembre 2011 a les 17h**

Festa Infantil de la Tardor a Esplugues de Llobregat
Organitza: Esbart Vila d'Esplugues
Lloc: Casal de Cultura Robert Brillas c/Àngel Guimerà 38
Població: Esplugues de Llobregat (Baix Llobregat)

» **Dissabte, 12 novembre 2011 a les 18 h**

Ballada del soci a Barcelona
Esbart Català de Dansaires. Totes les seccions amb acompanyament del Grupet
Lloc: Espai Bonnemaison C/Sant Pere Més Baix 5
Població: Barcelona -- Ciutat Vella

» **Dissabte, 12 novembre 2011 a les 21.30 h**

Actuació a Capellades
38è aniversari de l'Esbart Dansot
Esbart Dansot, de Capellades amb acompanyament de la Cobla La Principal del Llobregat, dirigida per
Xavier Cassanyes
Lloc: Teatre de La Lliga
Població: Capellades (Anoia)

» **Dissabte, 12 novembre 2011 a les 21.30 h**

Espectacle "Imatges" a l'Arboç
Cloenda 50è Aniversari. Estrena
Esbart Sant Julià, de l'Arboç
Lloc: Teatre El Centre
Població: L'Arboç (Baix Penedès)

» **Dissabte, 12 novembre 2011 a les 22 h**

Espectacle "Joan Amades, la memòria del poble" a Sant Julià de Lòria
Estrena
Esbart Laurèdia, de Sant Julià de Lòria
Lloc: Auditori Claror
Població: Sant Julià de Lòria (Andorra)

» **Diumenge, 13 novembre 2011 a les 12.30 h**

Actuació a Barcelona
A la Festa Major de La Sagrera
Esbart Vila d'Esplugues, d'Esplugues de Llobregat
Lloc: Plaça dels Jardins d'Elx
Població: Barcelona -- Sant Andreu

» **Diumenge, 13 novembre 2011 a les 15 h**

Actuació a Dunes
Dins de la Jornada Occitana
Esbart dels Reis de Mallorca, de Perpinyà
Població: Dunes (Tarn i Garona, Occitània)

» **Diumenge, 13 novembre 2011 a les 18 h**

Espectacle "Imatges" a l'Arboç
Cloenda 50è Aniversari. Estrena
Esbart Sant Julià, de l'Arboç
Lloc: Teatre El Centre
Població: L'Arboç (Baix Penedès)

» **Dissabte, 19 novembre 2011 a les 16 h**

Actuació a Manresa
Participació en l'homenatge a la gent gran
Esbart del Casal de Dansaires Manresans
Lloc: Teatre Conservatori
Població: Manresa (Bages)

» **Dissabte, 19 novembre 2011 a les 22 h**

"Recordant l'Eduard" a Banyoles
Homenatge a Eduard Ventura
Esbart Fontcoberta, de Banyoles
Lloc: Teatre Municipal
Població: Banyoles (Pla de l'Estany)

» **Diumenge, 20 novembre 2011 a les 12 h**

XXXIII Roda Catalònia d'Esbarts Infants i Juvenils a Premià de Dalt
Esbart L'Espolsada, de Premià de Dalt -- Esbart Dansaires de l'Hospitalet -- Esbart Sant Martí, de Torrelles de Llobregat -- Esbart Gaudí, de Barcelona
Lloc: Pavelló Poliesportiu
Població: Premià de Dalt (Maresme)

» **Diumenge, 20 novembre 2011 a les 18 h**

Espectacle "Somia i balla" a Canovelles
Esbart Dansaire de Granollers. Grups infantils
Lloc: Can Palots
Població: Canovelles (Vallès Oriental)

» **Diumenge, 20 novembre 2011 a les 19 h**

"Recordant l'Eduard" a Banyoles
Homenatge a Eduard Ventura
Esbart Fontcoberta, de Banyoles
Lloc: Teatre Municipal
Població: Banyoles (Pla de l'Estany)

» **Dissabte, 26 novembre 2011 a de 10 a 14 h i de 16 a 19 h**

"El ball a Barcelona, ara fa 150 anys"
Dins La Cafetera de l'Esbart Català de Dansaires
Organitza: Esbart Català de Dansaires
Lloc: Sala de Ball de la Casa dels Entremesos, pl. Beates 2
Població: Barcelona -- Ciutat Vella

» **Dissabte, 26 novembre 2011 a les 12 h**

Taller de danses tradicionals a Barcelona
Obert a tothom
Esbart Maragall, de Barcelona
Lloc: Plaça Orfila
Població: Barcelona -- Sant Andreu

» **Dissabte, 26 novembre 2011 a les 17 h**

Actuació a Manresa
Participació a la Diada contra la violència de gènere
Esbart del Casal de Dansaires Manresans
Lloc: Plaça Sant Domènec
Població: Manresa (Bages)

» **Dissabte, 26 novembre 2011 a les 18 h**

XXXIII Roda Catalònia d'Esbarts Infants i Juvenils a Sant Andreu de la Barca
Associació Dansaires Tiorbins, amfitrió -- Esbart Jove, de Gualba -- Esbart Sant Jordi del Foment Martinenc, de Barcelona -- Escola de dansa del Grup Mediterrània, de Sant Cugat del Vallès
Lloc: Societat El Casino c/Catalunya 2
Població: Sant Andreu de la Barca (Baix Llobregat)

» **Dissabte, 26 novembre 2011 a les 20 h**

Ball de Rams de Sant Andreu a Barcelona interpretat primer per l'Esbart i després obert a tothom
Esbart Maragall, de Barcelona
Lloc: Plaça Orfila
Població: Barcelona -- Sant Andreu

» **Dissabte, 26 novembre 2011 a les 20.30 h**

Actuació a Saint-Estève
Ballet Joventut, de Perpinyà -- Esbart Manresà de Dansaires
Lloc: Théâtre de l'Étang
Població: Sant Esteve del Monestir (Rosselló)

» **Dissabte, 26 novembre 2011 a les 22.30 h**

Actuació a Móra d'Ebre
Esbart Reus Dansa
Lloc: Teatre La Llanterna
Població: Móra d'Ebre (Ribera d'Ebre)

» **Diumenge, 27 novembre 2011 a les 11 h**

Ballada a Sant Quirze del Vallès amb motiu del 34è aniversari de l'Esbart Sabadell Dansaire
Esbart Sabadell Dansaire. Totes les seccions amb acompanyament de La Corrandà
Lloc: Teatre La Patronal
Població: Sant Quirze del Vallès (Vallès Occidental)

L'AGENDA ONLINE :
[HTTP://WWW.ESBARTS.CAT/AGENDA](http://www.esbarts.cat/agenda)

Un dia de mercat

a València

CORRANDES PASSADES

DEL MES D'OCTUBRE 2011

El dia 2

- >L'Esbart Sícoris de Lleida va representar la seva Moixiganga pels carrers de Vilanova del Segrià.
- >L'Esbart Ciutat Comtal de Barcelona va actuar al seu barri d' Hostafrancs en la Mostra d'entitats.

El dia 7

- >L'Esbart Dansaire Vilanova del Camí va actuar a Igualada.

El dia 9

- >L'Esbart Brugués de Gavà va actuar a la plaça del monestir de Montserrat.
- >L'Esbart Dansaire del Centre Moral d'Arenys de Munt va actuar a Canet de Mar.
- >L'Esbart Santa Llúcia de Reus va actuar a les festes del Roser de la seva ciutat.
- >L'Esbart Folkloric Sarrià de Barcelona va actuar a l'envelat del seu barri amb motiu de la festa major.

El dia 13

- >L'Esbart Dansaire de Mollet va actuar a la Biblioteca C. Mulà de Mollet.

El dia 14

- >Es va celebrar un festival d'esbarts infantils amb la participació de l'Esbart Vila del Vendrell (amfitrió), l'Esbart Sant Julià de l'Arboç i l'Esbart Dansaire de Calafell. La trobada es va fer a El Vendrell.

El dia 15

- >L'Esbart Egarenc de Terrassa va actuar a Matadepera.
- >L'Esbart Santa Llúcia de Reus va actuar a la fira de mostres de Reus.

El dia 21

- >L'Agrupació Mediterrània Dansa de Figueres va estrenar el seu nou espectacle AMD 10 anys al teatre Jardí de Figueres amb motiu del seu 10è aniversari.

El dia 22

- >L'Esbart Egarenc va actuar a Terrassa amb motiu de la marató del banc de sang.
- >Trobada d'esbarts infantils a Vila seca: Grup de dansa Ramón d'Olzina de Vilaseca, Grup de danses de l'Aleixar i Esbart Santa Llúcia de Reus.
- >L'Escola de dansa de l'Esbart Maragall de Barcelona va actuar a la festa del Club Super 3 de TV3 a Montjuic.

El dia 23

- >L'Esbart Egarenc va actuar a Terrassa a la festa dels grups Montserrat.
- >Es va iniciar la Roda Catalònia d'esbarts petits amb l'actuació a Tona de l'Esbart Castell de Tona i els Esbarts Gaudí i Joventut Nostra, ambdós de Barcelona.
- >L'Esbart Vila del Vendrell va actuar a la festa del Super 3 de TV3 a Montjuic.

El dia 29

- >L'Esbart Egarenc va actuar a Ca N'Anglada de Terrassa.
- >L'Esbart Maragall de Barcelona va actuar al Col·legi Salesià a Sarrià.

FEM RESSÒ...

XIX BECA D'INVESTIGACIÓ EN FOLKLOR CIOFF-INAEM

La secció espanyola de CIOFF (Consell Internacional d'Organitzacions de Festivals de Folklore i de les Arts Tradicionals) i l'INAEM (Instituto Nacional de las Artes Escénicas y de la Música) del Ministerio de Cultura, a fi de fomentar la recerca en el camp de la Cultura Tradicional, decideixen establir amb caràcter anual una beca d'investigació a favor de les disciplines que estiguin contingudes dins d'aquest camp d'actuació.

TEMA

La beca corresponent a aquesta convocatòria de 2011 estarà dedicada al tema "Ball, dansa i música popular (cançó i instruments musicals), relatives a qualsevol de les diferents cultures del territori espanyol".

CANDIDATS

- Podran optar a aquesta beca persones tant individuals com a equips de treball formats a aquest efecte. En aquest segon cas, l'equip ha d'estar representat per un director responsable del projecte. El gaudi d'aquesta beca serà incompatible amb una altra beca o ajuda econòmica concedida per a la realització del mateix projecte.
- Podrà accedir a aquesta beca qualsevol ciutadà legalment establert a Espanya.

DURADA

El treball proposat haurà de realitzar-se dins d'un període de temps màxim d'un any.

DOTACIÓ

La dotació d'aquesta beca serà de 4.500 €.

Organitza: CIOFF i Instituto Nacional de las Artes Escénicas y de la Música (Ministerio de Cultura).

Més informació: <http://www.cioff-esp.org/portada.html>

D'INTERÈS

DES DE L'AGRUPAMENT, ENS CAL TENIR LES DADES AL DIA

Si volem contactar per mail amb els esbarts, molts, ens venen retornats perquè l'han canviat. Si us plau verifiqueu les vostres dades al Directori del nostre portal : www.esbarts.cat i ens comuniquem les variacions ! També els esbarts que no tinguin el seu correu anotat a la plana, seria molt pràctic que ens l'enviessiu.

NOTÍCIES DIVERSES

NOU CORREU ELECTRÒNIC

L'Esbart Maragall de Barcelona té un nou correu : esbartmaragall.bcn@gmail.com

VÍDEOS I DVD'S

Tenim a l'arxiu de l'Agrupament una dotzena de Vídeos i DVD's amb mostres del que fan els esbarts. Creiem que cal actualitzar-ho. Per tant demanem als molts esbarts que encara no ho han fet, ens facin arribar aquest material. L'Agrupament en farà únicament ús quan pugui servir per promoció de les nostres danses en cas de que ens ho demanin Institucions o possibles contactes que ens donin possibilitats d'ajuts. Així, dons, si ens envieu algun DVD i arribem a tenir-ne més, podrem fer un « cap mas » del que fan els esbarts de l'Agrupament. Agraïts, però per a bé de tots.

PRACTICITAT

L'Esbart Dansaire d'Andorra ha modificat un número de telèfon. **Sílvia Martí al 00 376 87 4 9 86**

DONACIÓ

Ens comunica el Sr Joan Antoni Utxer de Barcelona, que ha donat al Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana de la Generalitat, tot el seu nombrós arxiu musical. Instrumentacions, guions i partitures, esperen ser digitalitzats pel departament corresponent. Tot i la seva jubilació com a músic, segueix al servei dels esbarts i bastoners que el puguin necessitar o assessorar.

ACTUACIONS

Als esbarts els segueix constant el fer-nos saber les seves ballades. "Reiterem" la necessitat de que ens passin les actuacions, pel seu bé i pel bon funcionament de la plana web i el Punt Informatiu. Us recordem que els esbarts no anem sobrats de difusió i que la nostra informació es la font de la qual se'n nodreixen bastants mitjans de comunicació. Un mail breu : agrupament@agrupament.com

NOVA WEB

Nova plana web de l'Esbart Santa Llúcia de Reus : www.esbartsantallucia.es.fl

14ENA FIRA MEDITERRÀNIA DE MANRESA

Del 3 al 6 de novembre de 2011 la Fira Mediterrània tornarà a la capital del Bages amb una bona quantitat de propostes interessants. Per tota la informació: www.tradifiramanresa.com

PROJECTE ESPAI "A" XARXA D'ARTS ESCÈNIQUES AMATEURS DE CATALUNYA

Es tracta d'una Xarxa d'Arts Escèniques Amateurs de Catalunya en la qual tots els socis teniu oportunitat de participar. Us fem arribar un document anomenat Presentació projecte Espai "a" perquè sapiguen què és exactament aquesta nova iniciativa, patrocinada per la Federació d'Ateneus de Catalunya i el Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana. Tots els grups participants portaran la seva producció a varis teatres d'ateneus del territori català. Per això és necessari omplir el document anomenat Fitxa de sol·licitud d'espectacles, on bàsicament es demana: dossier de l'espectacle, rider de llums, DVD i imatges en digital. Si hi esteu interessat heu de fer-nos arribar la fitxa complimentada a l'Agrupament d'Esbarts **abans del proper dilluns 7 de novembre**. Font de la informació : www.ateneus.cat

COL-LABORACIONS

AIXÍ DE SIMPLE !

La paraula discriminació no és pas nova, però d'uns anys ençà hom diria que s'ha anat posant de moda. Per activa o per passiva, al capdavant tots acabem parlant de la discriminació massa sovint, a vegades sense que vingui a tomb necessàriament, ni tenir-ho prou clar. Potser seria més oportú de preguntar-nos què és, o què vol dir això de discriminació. O qui és qui discrimina, o millor encara, com es discrimina o es pot separar algú. I aleshores potser encara hauríem de ser més prudents i practicar aquella mena d'aforisme: "contra discriminació integració". Però, de debò que tothom té interès a integrar-se? O és que potser ja està bé separat?

Posats a ser crítics, i penso que cal ser-ho, qui sap si ens hauríem de preguntar: ¿de debò hi ha persones i/o col·lectius que es volen integrar? ¿Què caldria fer per a poder assolir una integració efectiva i afectiva? O potser encara caldria preguntar-nos què cal fer per a no ser discriminat. Excuseu-me que vagi jugant tant sovint amb les paraules discriminació, integració, hàbits, costums..., però és que és una necessitat ineludible per a expressar el meu pensament. No sempre, o quasi mai, discrimina qui rep, sovint s' autodiscriminen, se separen, els que arriben. A casa nostra, per posar un exemple ben pròxim, a tots els llogarrets, pobles i ciutats fa dècades que en tenim unes mostres ben evidents d'integració, de gent que han acabat integrant-se, ells primer i els seus fills especialment, però en canvi n'hi ha uns altres que no hi ha manera que admetin d'una vegada per sempre que han arribat a un altre país, que són a unes altres terres amb idioma, cultura i costums propis i diferents. Cal ser més clars?

I si parlem de la immigració tan massiva i tan massissa que patim actualment, ara ja podem dir-li global, perquè van venint persones i famílies senceres d'arreu del món, ens adonarem de l'enorme diferència cultural que ens separa d'alguns col·lectius que han arribat amb tanta força; això és l'expressió de la dificultat que hi haurà perquè en endavant no es formin getthos indesitjables, però inevitables, especialment a les grans ciutats, si d'alguna manera comprovem que ja s'està acusant també en entitats molt més petites.

No és cap bajanada admetre que aquesta realitat és un enorme llast per al nostre idioma, per a la nostra cultura i per a la nostra identitat col·lectiva, però no ho serà si hi sabem plantar cara ferma i determinació, com hem vingut fent fins avui mateix. En el nostre cas hem d'admetre que hi tenim molta pràctica. Ho superarem. I tant! Per això a vegades em pregunto, tornant a la discriminació i a la integració: si jo rebo una visita a casa meva, he de ser jo qui em sotmeti als usos i costums de la visita, negligint perillosament els meus propis principis, o hauria de ser la visita la que hauria de procurar respectar, a casa meva, les meves normes? Sóc prou conscient que en un cert sentit estricte, l'hospitalitat fins a un punt admissible m'obliga a respectar discrecionalment, sobretot si els conec, alguns dels aspectes socials del meu hoste, fins on tingui consciència de conèixer-los, però no més, perquè aquesta mateixa norma de cortesia, de consuetud hauria d'obligar, també, al meu visitant -al nostre, l'immigrant, en aquest cas, diguem-ho clar- a anar-se adaptant a la nova realitat cultural i de convivència comunitària, especialment si té la intenció de quedar-se permanentment al lloc.

És aquesta persona que ha escollit casa nostra, que se suposa que hauria de venir conscient que trobarà una cosa nova i que, sense renegar dels seus hàbits, caldrà que s'adapti conscientment i voluntàriament a la cultura i als costums d'acolliment per tal de no alterar unes normes que venim conservant des de segles i obliguen tothom, tot i l'evolució del temps, que, precisament per això, en alguns aspectes encara acaben de fer més diferents les diferències (si excuseu la redundància) que ens separen de certs col·lectius. Altrament acabarà sent una manera d'intentar imposar el seu costumari. I d'aquesta actitud imperativa a Catalunya en tenim sobrada experiència des de fa segles, precisament. D'això ens queixem. Que no em parlin d'integració. Que no s'excusi ningú en la discriminació. És demostrat que s'integra qui va a un lloc buscant guanyar-se la vida i ho fa amb so de pau. Com és demostrat també que només es discrimina aquell que no és sensible als valors seculars de la nova comunitat que ha trobat, ocasionalment ho escollida, en el seu èxode. En nom de la llibertat de les persones no es pot imposar a les comunitats costums aliens sense que no se'n ressenti la convivència. Perquè la llibertat és la de cadascú, i sembla que pot tenir un plus d'exigència el respecte a la cultura, costums i idioma autòctons. Així de simple!

Ricard Jové i Hortonedà.-

DANSES POPULARS DEL MES

SEGONS EL CALENDARI DE DANSES TRADICIONALS CATALANES DE LLUÍS PUIG

Dia 11

>Xerta al Baix Ebre : Jota xertolina

>Barcelona, Sant Martí del Clot : Ball de Rams de Sant Martí de Provençals

Dia 12

>Sant Martí de Surroca al Ripollès : Ball de la manera, de la Mare de Déu del Puig de França...

Dia 13

>Ginestar a la Ribera de l'Ebre : Ball de coques

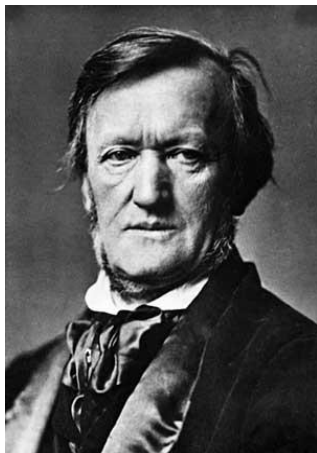
Data variable de novembre

>Sant Cugat del Vallès al Vallès Occidental : Ball de gitanes

VOLVES MUSICALS

RICHARD WAGNER (LEIPZIG, 1813 – VENÈVIA 1883)

PARCIVAL i MONTSERRAT

La llegenda del Parcival reconeix orígens tradicionals literals a l'Edat Mitjana i té certes analogies amb la llegenda del nostre fra Joan Garí, localitzat a Montserrat.

El Parcival llegendari, pur, ingenu i candorós, es llença inconscientment a una vida d'aventures, arribant fins a la cort del Rei Artur, qui rep i admet entre els seus cavallers de la famosa Taula Rodona. Després d'una llarga carrera d'aventures desbaratades, fruit de la ignorància de la realitat de la vida, arriba fins a una muntanya aspra i frondosa, perdut entre una inacabable serralada, encimellada per un castell solitari, on un grapat d'ànimes retirades del terrenal bullici, guarden devotament el Sant Grial, joia de virtuts i gràcies sobrenaturals i sobrehumanes, d'inapreciable valor.

Parcival vol sumar-se a aquells sants cavallers, però una circumstància fortuïta li ho impedeix. El nostre heroi s'allunya del castell amb la seva ment fixa en el zel que guiava a aquells sants barons, fidels guardadors de la preuada joia, empal·lidida per un pecat comès pel seu rei i senyor.

Parcival, errant i sense rumb determinat, fou a parar a mans d'un embruixador que sotjava a tots els qui davallaven de la sagrada muntanya a on s'alçava el castell, per obrir paranys de males arts i desviar-los del noble fi que els guiava: salvar la joia esblaimada. Els malefics del bruixot van ensopegar amb la immaculada puresa de Parcival que, amb la seva virtut, aconseguí anorreà el poder maligne i els paranys del mag, alliberant la divina joia del Sant Grial del pecat del Rei dels Cavallers.

Fra Joan Garí, empori de puresa i candor, com el mateix Parcival, arriba a l'extrem de posseir la gràcia de dominar les forces infernals i escampar el bé, tot expulsant els esperits malignes del cos dels possessos. El diable, enutjat perquè l'hi perjudicava la seva obra, es proposa temptar-lo. Sota l'hàbit d'ermità, igual com ell, s'instal·la en una cova immediata a la seva, oberta entre els penyals de Montserrat. Fingint-se el seu més gran amic, arriba a apoderar-se de l'anima del penitent Garí, fins a tal punt que aquest el pren com el seu més gran conseller.

La princesa Riquilda, filla del comte Guifré el Pelós de Barcelona, se sent posseïda del dimoni. El Comte la porta a la muntanya sagrada perquè el devot penitent l'hi torni la tranquil·litat i la salut. Temptat pel seu fals amic, Garí cau en pecat de luxúria. Aconsellat pel diable, per amagar el seu delicte, dóna mort a la seva víctima. En penitència del seu horrible pecat, és condemnat a viure com a bèstia fins que una veu del cel l'hi anunciï el seu perdó.

Garí, vivint a la seva cova caminava gatejant, menjava herba com els animals i no deia paraula. Uns caçadors del Comte de Barcelona, prenent-lo per una bestia, el van caçar i el traslladaren al palau comtal.

Per festejar el bateig del príncep Miró, el Comte va fer un banquet. Per tal d'amenitzar el festí, va manar que fos portat, davant de la taula del convit, aquell estrany animal que tenia guardat en una gàbia. Mentre el penitent, sota l'aparença d'animal, saltava i botava, el nen nounat, tot just batejat, que era portat en braços de la seva dida, exclamà de repent, amb veu clara i sonora : “Aixecat, Joan Garí, que Déu t’ha perdonat”.

Davant la sorpresa general, Garí es va aixecar i aclarí qui era. Indicà al Comte on havia enterrat el cos de la princesa, lloc ignorat pel pare des de que la va deixar amb el penitent a la cova.

Garí va tornar a Montserrat, coincidint la seva arribada a la muntanya amb la trobada de la Verge, sumant-se a la processó de trasllat, essent l'admiració de tots aquells que hi concorrien.

Desenterrada Riquilda, se la va trobar encara viva, essent la primera abadessa de la comunitat de monges especialment fundada per dedicar-se a la devoció de la Verge de Montserrat. En la construcció de l'església i el convent hi va treballar Joan Garí amb tot afany.

Ambdues llegendes, la de Parcival i la de Garí, desenvolupen el tema universal de la pugna entre el bé i el mal, amb el natural triomf del primer. En ambdues, les característiques dels herois són la puresa i el candor, en oposició a la malignitat infernal. En ambdues juga un paper preeminent la redempció d'un pecat i intervé la mateixa magnitud de categoria reial. L'escenari principal de la llegenda és una muntanya abrupta i escabrosa, coronada per un castell o per un temple, en la que es venerava una joia divina, el Sant Grial en la llegenda de Parcival i Nostra Senyora de Montserrat en la de Garí.

Els literats medievals que localitzaren la llegenda de Parcival, situaren el castell del Sant Grial en un imaginari Montsalvat, de situació ignorada, per la senzilla raó de ser llegendari. Es dóna el cas curiós a Alemanya i altres països germànics, que s'identifica el Montsalvat amb el nostre Montserrat; es considera la nostra muntanya com a escenari de la llegenda del Sant Grial. És interessant observar que, mentre aquesta actuació està molt generalitzada a l'estranger, entre nosaltres és desconeguda.

El qui primer va agermanar Montsalvat amb Montserrat, fou l'eminent poeta i naturalista Wilhelm Humboldt. L'immortal poeta Goethe va escriure un poema, inacabat, que va titllar “Els Misteris”. El seu escenari era una muntanya a on un grup d'ascetes, solitaris i separats del món, vivien entregats a una vida de devoció i de penitència. Amb la seva ploma mestre, el poeta va pintar les característiques naturals de la seva muntanya ideal. Uns anys més tard, el 1800, el naturalista referit abans va observar que la muntanya que ell havia forjat en la seva fecunda fantasia, no era del tot ideal, posat que existia una muntanya caracteritzada per les circumstàncies per ell imaginades: era Montserrat.

El 1816, un grup d'alumnes del Seminari de Filosofia de la Universitat de la ciutat prussiana de Königsberg, admiradors de la gran obra de l'insigne poeta, es van dirigir a aquest preguntant-li per la muntanya descrita en el seu inacabat poema; Goethe els hi va contestar que aquesta muntanya era la de Montserrat.

La muntanya de "Els Misteris" del poema de Goethe i els ascetes que la habitaven, tenen molta paritat amb el Montsalvat i amb els Barons de la Demanda del Sant Grial, per la qual cosa ambdues es van confondre fàcilment.

Baedeker, autor d'una guia de viatges per Espanya i Portugal, la primera edició de la qual va aparèixer el 1897, era alumne de la Universitat referida; amb la seva obra identificà Montserrat amb la muntanya abrupta i escabrosa de l'escenari de la llegenda de Parcival. La Gran Enciclopèdia Britànica, en la seva edició de l'any 1910, fent-se ressò de la guia referida, consigna així mateix que a Montserrat hi radica el castell guardador del Sant Grial. Heus ací perquè molts turistes estrangers senten una profunda devoció i admiració vers la nostra santa muntanya, no sols per la seva excepcional meravella de la naturalesa, sinó també per el seu gran llinatge llegendari.

Jordi Núñez i Pallarola.-

LA CRÒNICA DE L'ANDREU

UN PROJECTE

Amb tres reunions fetes al Centre de Promoció ja hi ha un nou projecte que esperem que qualli. La Federació d'Ateneus de Catalunya, la Federació Catalana de Societats Musicals, la Federació de grups de Teatre Amateur de Catalunya, el Moviment Coral Català i l'Agrupament d'Esbarts Dansaires anem treballant per un projecte de Xarxa d'Arts Escèniques Amateurs de Catalunya.

Hi ha en estudi un formulari de propostes artístiques que s'està fent arribar a tots els grups que integren aquestes federacions. De la quantitat en caldrà triar la qualitat i també copsar qui s'hi apunta. Per l'Agrupament hi nomenarem una comissió de treball que juntament amb les altres federacions esperem aconseguir fer viable el projecte. La Federació d'Ateneus cercarà uns teatres i amb la normativa acceptada pels interessats en participar-hi, s'iniciarà la 1ª temporada l'any 2012 amb actuacions arreu de Catalunya on la gestió de la Federació d'Ateneus ens porti.

Dansa, Cant Coral, Teatre i Música amb un calendari rotatiu que pugui arribar a tenir continuïtat. El Centre de Promoció de la Cultura en serà l'avalador i nosaltres caldrà que fem la feina. Cinc federacions amb centenars d'afiliats, ens fa pensar que ens en podem sortir. De moment ja l'hi hem triat un nom. Aquesta proposta artística es dirà ESPAI "a". Es un bon projecte i ara ens toca fer la feina de coordinar-ho tot. No es pas fàcil però en temps de crisi cal fer esforços de diferent mena.

Pel que fa als esbarts que hi puguin participar, únicament ens cal rebre el seu parer i si accepten el repte d'acord amb les bases. Serien actuacions alternatives de grups en diferents dates i llocs de Catalunya. Dansa a escena amb locals diferents alternant amb les altres modalitats. Poder ens porti tot plegat a coincidir en alguna ocasió a fer un espectacle conjunt.

De moment tot és un inici de projecte, però calia començar-lo. En seguirem parlant....

AGC.-

ENGRUNES DE CATALUNYA

EL DRAC DE SANT LLORENÇ

A la muntanya de Sant Llorenç hi ha moltes coves, una de les quals s'anomena del Drac en recordança a allò que diu la següent llegenda. Els moros (com s'anomenaven llavors als àrabs) eren ja impotents per resistir les escomeses dels catalans que anaven reconquistant llur territori i, veient que aviat haurien d'abandonar-lo, van discórrer la manera de poder-se venjar. Van portar de l'Àfrica un monstre que, segons la llegenda, "corria com un bou i volava com un ocell de rapinya". El varen fer pujar pel riu Llobregat, i el dugueren cap a les coves de la muntanya de Sant Llorenç. Mentre el drac va ésser jovenet, els moros li portaven ovelles per alimentar-lo. Les deixaven a la cova amb les potes trencades perquè no s'escapessin. Així el van aguantar més d'un any, fins que va ésser prou gran per campar-se-les tot sol. El drac, llavors, va començar a escometre els ramats i engrapar les ovelles per menjar-se-les. Devorava també els bous i, a vegades, agafava les vedelles i, amb la força que tenia, se les emportava enlaire talment com si fossin ocellets. Aviat no s'acomentà amb els animals i va envestir, també, les persones. En desapareixien moltes. Es va saber que el drac se les menjava.

Per tota la contrada es va estendre un veritable pànic. Ningú no s'atrevia a atansar-s'hi. La gent, esporuguida, no sabia què fer.

El comte Guifré se'n va assabentar i va manar al cavaller Spes, que havia estat a l'Àfrica, que preparés un esquadró de llancers per tal d'anar a matar aquell monstre que tantes desgràcies portava al país. El cavaller Spes va preparar els seus llancers i se'n va anar amb ells cap a San Llorenç. En arribar a la cova trobaren el monstre que s'estava menjant un home. Volgueren escometre el monstre, però no els va donar temps, puix que, deixant la seva presa, va arremetre l'esquadró. Llavors, en veure que les llances li barraven el pas, va aixecar el vol i va començar a fer uns bramuls i uns xiulets espaordidors.

Els soldats li dispararen llurs sagetes, però no li van fer res. Després tornaren a cercar els cavalls allà on els havien deixats, però no en trobaren cap. Els bramuls i xisclets del drac els havien espantats i, corrent esmaperduts, havien caigut daltabaix d'un cingle. Tots jeien morts, a baix. Aquell penya-segat encara s'anomena "El cingle dels Cavalls".

De tornada a Barcelona, el cavaller Spes explicà al comte tot allò que havia esdevingut, de la qual cosa aquest va quedar esbalaït. Però, essent cada dia més espaventables les notícies que es rebien de les fetes del drac, determinà d'anar ell, personalment, a combatre'l.

Acompanyat de tot el seu seguici, el comte arribà dalt de la muntanya. Es va armar amb una gruixuda branca de roure, a més de la llança i l'espasa.

Quan el monstre anà a envestir-lo, un cop fortíssim de la branca de roure que blandava el comte deixà el drac mig estabornit; aquest, refent-se de seguida, escometé de bell nou, arrabassant la branca i trencant-la en dos trossos, els quals va agafar fortament amb les seves urpes. El comte aprofità aquell moment per clavar la llança al ventre del monstre, travessant-lo de tal manera que la llança sobresortí dos pams pel darrera.

El drac no es va retre pas encara. Fent nous brams i xiscles, amb la llança al ventre i els trossos de branca a les urpes, volgué tirar-se sobre el comte, però aquest li clavà l'espasa. La bèstia reculà una mica; ferida i sagnant, prengué nou alè i tornà contra el comte; amb les urpes, encara l'agafà i el pujà enlaire, moment que aprofità el valent lluitador per estirar-li la llança i tornar-la-hi a clavar, aquesta vegada al mig del cor. El monstre era ja vençut. Les forces se li van acabar. Deixant anar la seva presa, dessagnant-se i udolant, va anar a morir al Puig de la Creu. Van llevar-li la pell i la van omplir de palla per tal que tingués la mateixa aparença de quan era viu. Ensenyant-lo a tothom, el portaren a Barcelona. No cal dir la gentada que per tots els llocs del camí acudien a veure'l. Molts volgueren acompanyar-lo fins a la capital, on feren al comte una rebuda apoteòsica. Tot el bo i millor de Barcelona, amb les autoritats al davant, sortiren a rebre'l. Tothom el felicitava i l'aclamava. Tota la ciutat es lliurà a un entusiasme delirant, tot festejant aquell triomf, que deslliurava una comarca dels terribles efectes d'aquell monstre famós.

Jordi Núñez i Pallarola.-

SABÍEU QUÈ ?

CRÒNICA DE L'ANTONI ARIAS

Article “ cuando lo popular pasa a folklore” de la revista “vida católica “ novembre de 1952 Girona.

“ Ahora veneramos las danzas que los “esbarts” nos ofrecen como reliquias de museo. Debia ser magnífico el pueblo que sabia ejecutarlas, a media tarde de domingo, frente a a plaza de la iglesia, actor y espectador de una diverión creada por él mismo. Aquellos festejos populares declinaron y prácticamente desaparecieron. Alguien , con excelente buena voluntad, ha intentado salvarlos del paso del tiempo y una pléyade de “esbarts” han recogido las puras esencias de las danzas populares y las han vuelto a presentar con toda la gracia y belleza de su origen. Mejor aún, las han alambicado y perfeccionado para mostrarnos la esencia del baile.

Durante esas Ferias se dió una exhibición en la “ Plaça del gra” y muchísima gente aplaudió las danzas que sobre un tablado trenzaba un “esbart” disciplinado y competente.

A mi la exhibición me produjo tremenda tristeza. Por su perfección, por la calidad de los trajes, por el cuidado y esmero de su presentación, porque era algo acabado y sin tacha... pero aquello no era popular; era folklore. Danzaban chicos y chicas de edad aproximada, socios de una entidad que supongo con carnet y cuota mensual, registro en el gobierno civil y alta de contribución. Algo muy bien organizado , pero no era pueblo: era arte escénico. Cuando lo popular pasa a folklore, el pueblo decae y se mecaniza.”

Fragment de l'obra “ Foment de la Sardana” d'en Manuel Capdevila 1925

“Existeix, per be que amb mida molt minça, la sardana revessa. Comencem per declarar que en som uns fervents contraris. Encara que n'estiguem bastant empapats- perquè ho hem viscut- passem per alt les discussions que han provocat els concursos...”

“ Al cap d' avall no són més que petites qüestions sense importància, i sobretot ara que – gràcies a Déu- la sardana revessa es troba en franca decadència.

Preparem-nos a assistir al seu enterrament amb un posat tot respectuós. Que no expressi cap condolença ,però”

I encara una última perla, en forma de poema, de la mateixa obra, d'entre els satírics “ cent consells del Foment”

*“ Si espereu a ésser una artistes
de la sardana i no uns olles,
no us fixeu mai en les colles
d'un concurs de sardanistes.
De tant que volen ser purs,
Sembla , els que van a concurs,
Que els crucifiquin.
I ballen tan encongits,
Que els que ho fan amb certa gràcia
Es poden comptar amb els dits.*

Vet aquí uns testimonis i opinions que amb una certa duresa critiquen el que potser sigui l'evolució lògica de la dansa. Crítiques de principis del segle passat que avui encara son vigents .Popular, folklòric, escènic... Aquest és el dilema. Tothom vol tenir la veritat i ningú la té o potser si . Probablement hi ha sempre més d'una veritat i cal respectar, per sobre de tot, les postures que cadascú adopti, sempre que siguin ben treballades i fidels a la dignitat i la feina ben feta. La qüestió rau en qui li posa el cascavell al gat, qui té prou criteri per decidir allò que és digne i el que no ho és, qui és capaç de conservar postures neutrals foragitant qualsevol vestigi de prejudicis. I això , amics , només ho assolirem amb diàleg , treball en equip, i una bona dosi d'autoestima....

Bibliografia

Contra la falsa sardana (Lluís Albert 1953 revisat i reeditat el 2008)

L'AGRUPAMENT D'ESBARTS DANSAIRES
agraeix la col·laboració de totes i tots
els que fan possible el
PUNT INFORMATIU

Per rebre el Punt Informatiu gratuïtament al teu correu electrònic,
cal subscriu-te enviant-nos un e-mail a : agrupament@agrupament.com

WWW.ESBARTS.CAT